

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Karla Podolky, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Petra Příhody a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **K. M.**, zastoupeného JUDr. Františkem Novosadem, advokátem se sídlem ve Vsetíně, Smetanova 1101, na rozhodnutí tvrzeného kompetenčního sporu mezi **Okresním soudem ve Vsetíně, Městským úřadem Karolinka, Odborem výstavby a územního plánování**, se sídlem v Karolince, Radniční náměstí 42, a **Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, a dalšího účastníka sporu vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 11 C 35/2007, o náhradu za „omezené užívání pozemků v důsledku provedené neoprávněné (černé) stavby podzemního telefonního vedení“: žalované **Telefónica 02 Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 3, Olšanská 55/5,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem, doručeným zvláštnímu senátu dne 17.2.2009, domáhá rozhodnutí jím tvrzeného kompetenčního sporu mezi v záhlaví označenými okresním soudem a oběma správními úřady.

Z předložených spisů vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:

Žalobce se žalobou ze dne 26.10.1998, podanou u Okresního soudu ve Vsetíně, domáhal mj. náhrady za omezené užívání pozemků v důsledku neoprávněné (černé) stavby podzemního telefonního vedení, provedené právní předchůdkyní žalované.

Okresní soud ve Vsetíně usnesením ze dne 2.3.2007, čj. 11 C 35/2007 – 9, řízení ohledně náhrady za omezení užívání pozemku zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu Karolinka – stavebnímu úřadu. Vycházel z toho, že žalobce požaduje náhradu za omezení užívání pozemku podle telekomunikačního zákona, jímž byl v době podání žaloby zákon č. 110/1964 Sb. Nedojde-li mezi vlastníkem a organizací spojů k dohodě o náhradě, rozhodne podle § 12 odst. 4 cit. zákona o jeho žádosti soud. Označený zákon byl zrušen zákonem č. 151/2000 Sb., podle jehož přechodných ustanovení (§ 107 odst. 1), pokud není stanoveno jinak, řídí se jím i právní vztahy vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Znamená to, že tímto právním předpisem se řídí i náhrada podle zrušeného zákona č. 110/1964 Sb. Podle § 91 odst. 3 zák. č. 151/2000 Sb., o náhradě rozhoduje obecný stavební

úřad. Právě uvedený zákon byl zrušen zákonem č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích. Podle jeho přechodných ustanovení (§ 136 odst. 1) se jím řídí i právní vztahy v oblasti elektronických komunikací, vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. podle zrušeného zákona č. 151/2000 Sb. Podle § 147 zák. č. 127/2005 Sb. rozhoduje o výši náhrady vyvlastňovací úřad, pokud s výkonem oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a), b) zák. č. 151/2000 Sb. nebylo započato. Protože však takovým oprávněním již žalovaný započal, tj. provedl podzemní komunikační vedení veřejné telekomunikační sítě, nerozhoduje o věci vyvlastňovací úřad, ale obecný stavební úřad podle zákona č. 151/2000 Sb. Je tudíž zřejmé, že projednání sporu není v pravomoci soudů. Proto soud řízení podle § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil z důvodu neodstranitelné podmínky řízení. Podle § 104 odst. 1 věta druhá o. s. ř. zároveň rozhodl o tom, že věc bude postoupena příslušnému orgánu, tj. Městskému úřadu Karolinka – stavebnímu úřadu.

Městský úřad Karolinka, Odbor výstavby a územního plánování, usnesením ze dne 22. 4. 2008, čj. MU-Výst.:256/1574/2007-LA-330, řízení zastavil, „neboť byla podána žádost zjevně právně nepřipustná“. V odůvodnění uvedl, že podle § 91 odst. 3 zák. č. 151/2000 Sb. je k podání žádosti o zřízení věcného břemene a stanovení výše jednorázové úhrady aktivně legitimován pouze držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení, a nikoli vlastník dotčené nemovitosti. Z toho důvodu nezbylo, než řízení o žádosti o náhradu vlastníka dotčené nemovitosti za užití § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavit. Žádost o výši jednorázové náhrady nebyla podána oprávněným subjektem, nýbrž vlastníkem dotčené nemovitosti, a stavba již byla provedena: proto nelze, než tuto žádost hodnotit jako zjevně právně nepřipustnou. Z hlediska stavebněprávních předpisů včetně zák. č. 151/2000 Sb. se jedná sice o stavbu povolenou, ale neoprávněnou, neboť stavebník si k realizaci stavby nezajistil právo, které by jej opravňovalo stavbu na cizím pozemku realizovat. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání.

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutím ze dne 18. 8. 2008, čj. KUZL 55665/2008, sp. zn. KUSP 42315/2008 ÚP-Do, odvolání zamítl a napadené označené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Ztotožnil se zcela s posouzením věci a uvedl, že z předloženého spisového materiálu je zcela jednoznačně zřejmé, že umístění telefonního kabelu bylo provedeno bez řádného veřejnoprávního i soukromoprávního titulu, tedy jako „černá stavba“. K umístění stavby na pozemcích žalobce nebylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby a stejně tak nebyla před započítím prací s vlastníkem pozemku uzavřena dohoda o zřízení věcného břemene za jednorázovou úhradu ani vydáno rozhodnutí o zřízení takového věcného břemene. Na takovou stavbu je pak nutno pohlížet jako na stavbu neoprávněnou, jejíž problematiku upravuje § 135c obč. zák. V tom spatřuje odvolací správní orgán možnost žalobce domoci se svých práv, tedy odstranění stavby ze svého pozemku, případně zřízení věcného břemene za náhradu.

V podaném návrhu na rozhodnutí tvrzeného negativního kompetenčního sporu žalobce tvrdí, že žalovaný s ním od počátku odmítal jednat, zvláště pak o náhradě za omezené užívání pozemku, tedy o zřízení věcného břemene za náhradu. Za černou stavbu

na žalobcově pozemku byl žalovaný následně stavebním úřadem Karolinka dokonce sankcionován. Nelze tedy od žalovaného očekávat, že by podal návrh na zřízení věcného břemene za náhradu. Žalobce se tak nachází v situaci, kdy o náhradě za omezené užívání jeho pozemku, tj. o zřízení věcného břemene za náhradu, odmítá jednat soud i správní orgán, protože oba popírají svou pravomoc ve věci rozhodnout. Žalobce navrhuje, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby ze dne 26. 10. 1998 na náhradu za omezené užívání nemovitosti je Okresní soud ve Vsetíně, a aby usnesení tohoto soudu ze dne 2. 3. 2007, čj. 11 C 35/2007 – 9, zrušil.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a o ní rozhodnout.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů č. 131/2002 Sb. spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věci nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

V souzené věci sice vydal Okresní soud ve Vsetíně usnesení, jímž popřel svoji věcnou příslušnost, ale správní orgán jemuž věc byla postoupena, však o ní věcně rozhodl, protože dospěl k závěru o nedostatku aktivní věcné legitimace žalobce (jakkoli by tomuto závěru odpovídal výrok o zamítnutí návrhu místo zastavení řízení). Žalobci tak nelze přisvědčit, že by jím označená strana sporu – Městský úřad Karolinka, Odbor výstavby a územního plánování, resp. Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor územní plánování a stavebního řádu - popřela svoji pravomoc.

Není proto pochyb, že v souzené věci dosud nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Z vyložených důvodů zvláštní senát návrh jako předčasný za přiměřeného užití § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. odmítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. listopadu 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu